

— Nedavnej sta bila v Ljubljani dva ponarejena bankovca po 100 fl. izdana; tergovca, ki sta ju vzela za dobra, sta ju še le pozneje za ponarejena spoznala. Papir je skor tanjši od navadnih bankovcov; zgornje vodeno znamenje v njih je dobro ponarejeno, spodnje pa slabeje; pisana sta lepo s tinto, ki je le enmalo bolj bleda od navadnega tiska; naj lože pa, da sta ponarejena, se spozna iz tistega stranskega drobnega pisanja, katero govori o prepovedi in kazni ponarejanja bankovcov; ta pisarija, posebno na levi strani, ni pravo pisanje, da bi se moglo brati, ampak je le prav drobna čačkarija, ktera nima nobenega pomena. Naznanjamo pa svojim bravcem to goljufijo, da se varujejo brez natančnega ogleda ne jemati bankovcov po 100 fl., zakaj ker sta dva, jih zamore tudi 10 in 20 pa še več biti.

Novičar iz raznih krajev.

Presv. cesarica in mlada nadvojvodinja ste zdrave. — C. k. ministerstvo nauka je 21. dan p. m. razglasilo načine, pod katerimi se smejo privatni učenci spuštati k preskušnam godnosti; §. 1. tega ukaza vleva, da učenec, ki ni bil kot javen ali privaten učenec 8. gimnazijalnega razreda v kakošnem javnem gimnaziju vpisan, se ne more kjer bi hotel preskušnji godnosti podvreči, ampak mora deželno poglavarstvo tiste kronovine, kjer želi izpraševan biti, naj manj 3 mesce pred koncom šolskega leta poprositi, da mu določi gimnazij, kamor se ima zavolj preskušnje obrniti. — Novi kupčijski minister vitez Toggenburg — se piše iz Dunaja „Allg. Zeit.“ — je nastopil svojo imenitno službo in radovedno se pričakuje, kaj bo najpred počel. Mnogo in težavnih opravil ga čaka o kupčijskih in obertnijskih zadevah; naj važniša zadeva pa je kmetijstvo in njegovo namestovanje pri naj višji oblasti. Veselo je viditi, kako neznanu krepko se je kmetijstvo v avstrijskem cesarstvu — in avstrijsko cesarstvo je pred vsem država kmetijstva — poslednje leta povzdigovati začelo. Al vse to hvale vredno prizadevanje je dosihmal še preveč razcepljeno, preveč posamno, zakaj blagodarna delavnost kmetijskih družb, ki si velike velike zasluge pridobivajo, čeravno se od njih le malo govori, ne morejo vsega same doveršiti; treba je tedaj, da bi kmetijstvo imelo namestovanje pri višji oblasti. — Nova železna cesta čez goro Semering je to zimo pač terdo skušnjo dobro prestala; povsod se je slišalo od zametov in zadržkov, le na ti celi cesti ni bilo vso zimo nobene spodtike. — Vsled povabila dunajskega društva sv. Severina, kakor smo v novičarji že omenili, se je 18 romarjev v Jeruzalem na božjo pot podalo: iz Monakovega fajmošter Mayer, — iz Freiburga v Brizgavi prof. Alban Stolz, knez Zeil, baron Kagenek, G. Braun, — iz Pozna Selinger, — iz Dunaja fajmošter pater Urb. Loritz, profesor pater Alb. Gatscher, fajmošter pater Ulr. Rois, knjigar Greif, rudar Plöchel, fabrikant Reinwein in pa malar Wörndle, — iz Marskega usnjarski mojster Mik, — iz Salzburga Kaltner, — iz Štajarskega grof Harnancourt-Unverzagt in pa kaplan Pozen; — odrinili so iz Tersta v petek po morji v Korfu, odtod grejo v Beirut in Jaffo. — Prihodnost o zadevah miru ali vojske je še zmiraj v tmo skrita, pa tudi se ne vé: ali bojo vse tiste vlade, ki so zdaj zedinjene, v prihodnje edine ostale. Znano je našim bravcem, da je državni zbor v Londonu sklenil, da se ima žalostni stan angleške armade v Krimu natanko preiskati, kdo je tega kriv. Poprejšni ministri so se zoper to preiskavo upirali, kakor da bi jim bila tern v pēti, in so odstopili, ko je bilo vendar sklenjeno, da preiskava mora biti. Zdaj se sliši, da tudi cesar Napoleon je zoper to preiskavo in da je rekel, naj odbor jenja preiskovanje, sicer ne bote mogle francozka

in angleška armada v Krimu združene delati; — ako je to res, se novo angleško ministerstvo ne more drugače iz te zadrege rešiti, kakor da se razpusti sedanji državni odbor. Nasledke vsega tega pa — kdo jih more sedaj vedeti? — Dva dunajska časnika sta prinesla te dni dosihmal malo verjetno novico iz rusovskega Kišeneva sledečega zapopadka: „Armado povelje naznanja, da bo avstrijska armada tje primarsirala; naj se prijazno sprejme in dobro oskerbuje; poškodka mejnetrdnjave v Kotimu se ima pomakniti unostan Dnestra in naj vzame svojo zalogo seboj“. — Minister Russel ne bo na nobeno vižo dalje kot do velike noči na Dunaji ostal. — Iz Odes se slišijo žalostne novice; nekaj tako živo kupčijsko mesto je prazno in zapušeno; kdor je mogel, je bežal, ker vsaki dan se je bati, da bi bombe sovražne armade ne razdjale vsega; kjer so popred tergovci razkladali in nakladali žito in drugo blago, sedaj vojaki na stražah stojé. — Infant španjski Don Carlos, sedaj grof Molina imenovan, ki je v pregnanstvu živel, je 10. t. m. v Terstu umerl 67 let star. Naj stareji sin njegov, princ iz Asturije, sedaj grof Montemolin imenovan, je od očeta svojega izvoljen za kralja španjskega, ker misli, da po pravici njemu vladarstvo v Španiji gré. — Na Sardinskem je lotrija prepovedana. — Na Holandskem so strašne povodnji. — V Carigradu je že veliko poslopje za samostan frančiškanski kupljeno; ta samostan pa ne bo samo stanovanje Frančiškanov, temuč tudi pribežališče revnih; sliši se, da se bo tudi več katoliških cerkev v Carigradu zidalo.

Zaklad.

„Zastavite urno roké!
Pod skalo leto-le leže
Velici, neizmerni zakladi:
Nezmerno rumen'ga zlatá,
In bel'ga nezmerno srebrá
V globoko zavarvani kadi.

Marija, ki srenja te ta
Dobrotnico milo spozná,
Dans skaži se nam pomočnico,
Pomagaj, da srečno iz tlá
Zaklad se pripravi zlatá,
In damo ti v dar polovico“.

Tak kliče in prosi druhal
In ročniše v nedrije tal
Lopate in krampe pritiska.
»Al slišite brenčat' zemljó?«
Še enkrat zastavi z močjó, —
Zlato se rumeno zabliska.

„Le hitro okoli kadi
Verzite vezila vervi,
Da v zemlji se teža omaja;
Kopajte na vsako še stran,
Da zdajci in zdajci na dan
Napolnjena kad se primaja“.

So vse okopane strani,
Kad maejo krepke vezí.
„Zdaj vprite, tišite, vlecite,
Kar vsacemu moč pripustí!
Neplačano delo to ní,
Saj veste, zakaj se potíte!“

In hujše vsakter se opre,
In kad se zaziblje, zmaje,
Se dviga, se dvigne, se vstavi;
Pa sila povikšana vsa
Prisili na ravne jo tla,
In tamkej jo krepko postavi.

„Bedaci, neumneži mí!“
Zdaj cela druhal govori,
»Da stor'li smo tako oblubo!
Čemu bo Marii zlato?
Čemu bo Devici srebro?
Molitev le vzame za ljubo«.

»Zatorej nar umniše bo,
Če s srebrom med nami zlato
Pravično bi se razdelilo —«
Al groza! — zdej tla se odpró,
Kad z zlatom in srebrom požró,
Delitve več treba ni bilo. X.

Stan kursa na Dunaji 12. marca 1855.

Obligacije	5 %	82 ⁷ / ₈	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	83 ¹ / ₂ fl.
državnega	4 ¹ / ₂ %	72	„	Windisgrac. „ „	29 ¹ / ₂ „
dolga	4 %	64	„	Waldstein. „ „	28 ⁷ / ₈ „
	3 %	50	„	Keglevičeve „ „	12 ¹ / ₄ „
	2 ¹ / ₂ %	41 ¹ / ₂	„	Cesarski cekini.	5 fl. 53
Oblig. 5% od leta 1851	B 95	„		Napoleonador (20 frankov)	9 fl. 51
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	72 ¹ / ₂	„		Suverendor	17 fl. 10
Zajem od leta 1834	219	„		Ruski imperial	10 fl. 9
„ „ 1839	120 ¹ / ₂	„		Pruski Fridrihsdor	10 fl. 40
„ z loterijo od leta 1854	106 ¹ / ₈	„		Angleški suverendor	12 fl. 24
„ národní od leta 1854	86 ¹ / ₈	„		Nadavk (agio) srebra:	
				na 100 fl. 26 ³ / ₄ fl.	

Loterijne srečke:

na Dunaju } 10. marca 1855: 56. 82. 50. 26. 87.
v Gradcu } 34. 22. 57. 26. 39.
Prihodnje srečkanje bo na Dunaju in v Gradcu 24. marca 1855.